

16
 Annak a kurta, de széles utcá-
 kának, amit ma — sőt több,
 mint száz év óta Kristóf-térnek ne-
 vezünk — mindenha nagy forgal-
 ma volt. A városbeliek, ha Budára
 igyekeztek, ha az Újvárosba (ma
 Szent István város), akár Vácra
 akartak, itt mentek át. Ez ak-
 kor még a város széle volt. A vé-
 gében mindjárt állott a városkapu,
 melyet budaikapunak is, meg váci-
 kapunak is mondtak. És egyenest
 majdnem folytatása az az elég
 szűk utca, amelyik a Dunára nyult
 ki s a neve hídutca volt, mivel-
 hogy az első időben a nyugati tor-
 kolata előtt volt a hajóhid. Ez az
 utca ma a Türr István-utca.

Amazt a kurta, de széles utcát
 hát persze budai- vagy váci kapu-
 utcának nevezték. Északi oldala
 egy házsor, déli oldalának rövid
 házsorát pedig egy elhanyagolt
 utca törte meg, ami délnek nyelve,
 elébb átvágta az invalidusok palo-
 tájáról, más szóval kórházáról (ma
 központi városháza) elnevezett is-
 potályutcát (ma Régiposta-utca), az-
 tán folytatva útját, kiment a vám-
 utcáig, amit máma Párisi-utcának
 nevezünk.

Ez a ma beépített utca volt a
 kovácsok utcája. A neve már meg-
 mondja, kik tanyáztak benne.

Különösnek látszik így az első
 pillantásra, hogy miért kellett egy
 ilyen fejlődésben levő kereskedő
 városban egy egész utcányi ková-
 csok? Pedig hát itt, igenis kellett.
 Tudniillik a hajóhidra vezető út-
 vonal átvágott a közeli, fentebb
 levő, mai néven Szervita-térnek
 nevezett kis téren, az akkori pes-
 tiek nyelvén Platzl-nak mondott
 terecskén, sőt, amikor a Dunán fel-
 felé vagy lefelé hajó volt menen-
 dő, olyankor az alacsony csóna-
 kokra, pontonokra rakott hidat el-
 zárták a járókelők elől. Ilyenkor
 legtöbbször órákon át nem volt
 közlekedés a tulsó város felé és
 azok, akik odatartottak, várni vol-
 tak kénytelenek.

A kis tér, ott a templom előtt,
 aminek közepén már a legregibb
 időkből is egy vesszővel bekerített,
 oszlopos Szűz Mária-szobor állott,
 ilyenkor tele volt emberrel, hintó-
 val, szekérrrel, lóval, jármos barom-
 mal és csordával, kondával, nyáj-
 jal. Az ilyen kénytelen rostokolást
 felhasználták az emberek arra,
 hogy kocsijukon, állatjaikon az el-
 romlott, a leesőtérben levő, vagy
 elveszett megymást a kovácsok
 megcsináltassák, pótolassák.

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző: <i>Rexa Dezső</i>				Osztályozás	
Cím: <i>Kovácsok utcája</i>				Tárgy <i>725.092.3</i>	
Forrás: <i>Hírlap</i>				Hely <i>Kristóf-té</i>	
				Idő <i>"1949"</i>	
				Személy	
				Helyszám	
(Hely)	<i>1949 VI/19</i>	(Idő)	(Köt. v. füz.)	(Oldal)	

Székesfővárosi házinyomda 1926 — 8891

Erre kellett ott az a sok kovács-
 mester. Ezeknek abban a kis utcá-
 ban voltak műhelyeik és mindad-
 dig, amíg a hajóhid a hídutca vé-
 gében állott, amíg a nagy Duna
 rondellát (ez ott volt a mai Deák
 Ferenc-utca Duna felé eső nyílásá-
 ban), le nem bontották, és ott a
 tágas, terjedelmes hídfőnek való
 térség (amit eddig Vigadó-térnek
 nevezünk), nem képződött, a hid-
 ra menendők most már a szűk vá-
 rosi utcákon, de a bőségesen he-
 lyeladó városmenti főúton, az ak-
 kori nagyhidutcán kényelmesebben
 jutottak el a hídra.

Persze, a híd áthelyezésével, a
 most munkátlanul maradt ková-
 csok is eltűntek a kis utcájukból,
 és mivel ott semmi szükség nem
 volt arra a nyakig poros és térdig
 sáros utcácskára, azt hamarosan
 beépítették és már 1800-ban nyo-
 ma sincsen.

De ma, másfél század múltán
 még sem mondhatjuk, hogy telje-
 sen nyomaveszett volna.

A pár esztendeje a Petőfi Sán-
 dor-utca és a Párisi-utca sarkára
 épült hatalmas bérpalota átjáróház.
 A könyökbe menő átjárójának
 alsó darabja ma körülbelül a régi
 kovácsok utcájának a nyomán ha-
 lad; szinte azt a régi és régen el-
 feledett utcát helyettesíti egy da-
 rabon...

Rexa Dezső